

Startside>Domstolsprocedurer>Civilretlige sager>Forkyndelser: officiel overrækkelse af juridiske dokumenter

Forkyndelser: officiel overrækkelse af juridiske dokumenter

Sverige

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse betyder i praksis, at et dokument sendes eller afleveres til den person, det er bestemt for, og at der foreligger bevis for, at vedkommende har modtaget dokumentet, eller at bestemmelserne i lov om forkyndelse (*delgivningslagen*) er efterlevet. Grunden til, at der findes regler om forkyndelse, er, at bl. a. domstolene skal kunne være sikre på, at et dokument er nået frem til adressaten.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Der skal ske forkyndelse, hvis det er udtrykkeligt foreskrevet, eller hvis det af en underretningsrelateret bestemmelse fremgår, at forkyndelse bør finde sted i lyset af den pågældende bestemmelses formål. I andre tilfælde sker der kun forkyndelse, når det er nødvendigt, og under behørig hensyntagen til sagens omstændigheder. Et eksempel på en udtrykkelig lovbestemmelse, som indebærer, at et dokument skal forkyndes, er, når en stævning skal forkyndes for sagsøgte i en civil sag.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

I langt de fleste tilfælde er det myndighederne/domstolene, der sørger for, at et dokument bliver forkyndt. Det hænder dog også, at myndighederne/domstolene giver en part, som udtrykker ønske herom, beføjelse til at foretage forkyndelse (partsforkyndelse). Det er dog en forudsætning, at denne form for forkyndelse ikke er upassende.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Den anmodede myndighed søger af egen drift efter nye adresseoplysninger om modtageren, hvis modtageren er fraflyttet den adresse, der er angivet i stævningen.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Alle kan kontakte det svenske skattevæsen (*Skatteverket*), som fører et folkeregister over de personer, der bor i Sverige, og deres adresser. Der skal ikke følges nogen særlig formel procedure for at få adgang til disse oplysninger. Det er f.eks. muligt at ringe til det svenske skattevæsenes kundeservice på + 46 8 564 851 60. Der findes yderligere oplysninger på skattevæsenets websted på adressen <https://www.skatteverket.se/servicelankar/otherlanguages/inenglish.4.12815e4f14a62bc048f4edc.html>. Det koster ikke noget at indhente oplysninger fra folkeregistret.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Det er tvivlsomt, om en adressøsøgning med henblik på forkyndelse af et dokument kan opfattes som bevisoptagelse. Det er dog et spørgsmål, som den anmodede ret afgør. Så vidt vides har ingen domstol endnu taget stilling til en sådan anmodning.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Den normale fremgangsmåde er, at et dokument sendes med posten til den person, det er bestemt for (**standardforkyndelse**). Med brevet følger et modtagelsesbevis, som modtageren anmodes om at underskrive og returnere.

De alternative forkyndelsesmåder er (ud over subsidiær forkyndelse) telefonisk forkyndelse, forenklet forkyndelse og forkyndelse ved stævningsmand.

Telefonisk forkyndelse: Indholdet af det dokument, der skal forkyndes, læses op i telefonen for den person, dokumentet skal forkyndes for, hvorefter dokumentet sendes til den pågældende person med posten. Der stilles ikke noget krav om bevis for modtagelsen i forbindelse med telefonisk forkyndelse. Dokumentet anses for at være forkyndt, når indholdet er blevet læst op.

Forenklet forkyndelse: Dokumentet sendes med posten til modtagerens senest kendte adresse, og den næste hverdag sendes en besked til den samme adresse om, at dokumentet er blevet afsendt. Der stilles ikke noget krav om bevis for modtagelsen i forbindelse med forenklet forkyndelse. Dokumentet anses for at være forkyndt to uger efter, det blev afsendt, under forudsætning af at beskeden blev fremsendt som foreskrevet. Der kan kun ske forenklet forkyndelse, hvis modtageren er orienteret om, at der vil kunne anvendes forenklet forkyndelse i sagen. Det betyder i praksis, at det f.eks. kun er nødvendigt at forkynde et dokument for en sagspart én gang med modtagelsesbevis.

Særlig forkyndelse for juridiske personer: Under visse omstændigheder kan der ske forkyndelse for juridiske personer ved fremsendelse af et dokument til virksomhedens registrerede adresse samt fremsendelse af en besked til den samme adresse på den efterfølgende hverdag. Dokumentet anses for at være forkyndt to uger efter, det blev afsendt, under forudsætning af at beskeden blev fremsendt som foreskrevet.

Forkyndelse ved stævningsmand: Et dokument forkyndes personligt af en person, som er bemyndiget til at foretage en sådan forkyndelse, dvs. en stævningsmand eller en tjenestemand ved den svenske politimyndighed (*Polismyndigheten*), den svenske anklagemyndighed (*Åklagarmyndigheten*), retten, den svenske fuldbyrdelsesmyndighed (*Kronofogdemyndigheten*) eller en godkendt servicevirksomhed.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Elektronisk forkyndelse er kun tilladt, når myndighederne/domstolene skal forkynde et dokument ved standardforkyndelse.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Et dokument kan forkyndes på følgende måder, når den person, dokumentet skal forkyndes for, ikke er personligt til stede.

Subsidiær forkyndelse ved stævningsmand: Dokumentet sendes til en anden end den person, det er bestemt for. Det kan f.eks. være et voksent medlem af modtagerens husstand eller modtagerens arbejdsgiver. Den person, der modtager dokumentet på modtagerens vegne, skal dog altid acceptere at modtage dokumentet. Der skal sendes en besked om, at der er blevet forkyndt et dokument, og om, hvem der har modtaget dokumentet, til modtagerens adresse.

Forkyndelse ved ophængning ved stævningsmand: Dokumentet efterlades på modtagerens bopæl, f.eks. i en postkasse eller på et passende sted på huset, f.eks. på døren.

Forkyndelse ved meddelelse: Dette sker ved, at dokumentet holdes tilgængeligt ved den myndighed/domstol, der besluttede, at dokumentet skulle forkyndes, samtidig med at en meddelelse herom og dokumentets hovedindhold indrykkes i det svenske statstidende (*Post- och Inrikes tidningar*) og i en lokalavis, hvis dette er hensigtsmæssigt. Samtidig sendes dokumentet med posten til modtagerens senest kendte adresse.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Når en stævningsmand forkynder et dokument ved subsidiær forkyndelse, anses dokumentet for at være forkyndt, når det er blevet udleveret, og der er sendt en besked til modtageren.

Når en stævningsmand forkynder et dokument ved ophængning, anses dokumentet for at være forkyndt, når det er blevet efterladt som nævnt under punkt 7.1.

Et dokument anses for at være forkyndt ved meddelelse, når der er gået to uger fra den dato, hvor det blev besluttet, at dokumentet skulle forkyndes ved meddelelse, under forudsætning af at meddelelsen er blevet bragt videre, og at de øvrige foreskrevne foranstaltninger er blevet iværksat rettidigt (inden for ti dage).

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Hvis et dokument er for stort eller af andre grunde er uegnet til at blive sendt til eller efterladt hos modtageren, kan myndigheden i stedet bestemme, at dokumentet i en vis periode skal holdes tilgængeligt ved den pågældende myndighed eller et andet sted efter myndighedens valg. Modtageren skal have besked om indholdet af en sådan beslutning.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis modtageren nægter at modtage et dokument, som forkyndes ved stævningsmand, anses dokumentet ikke desto mindre for at være forkyndt, hvis det efterlades på forkyndelsesstedet.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Et dokument kan forkyndes pr. post, hvis det sendes som anbefalet brev. Forsendelsen stilles til rådighed af posthuset, postcentret og postbuddet, og den person, der står som modtager af det forkyndte dokument, eller dennes repræsentant skal kvittere for modtagelsen. Der skal endvidere forevises id. Den part, der anmoder om forkyndelse pr. post, har også mulighed for at angive, at forkyndelsen kun må foretages for modtageren personligt.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Hvis ikke det er muligt at forkynde et dokument pr. anbefalet brev, er der ingen andre muligheder for at forkynde det pr. post. Det må derfor overvejes at forkynde dokumentet på en anden måde, f.eks. ved stævningsmand.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Modtageren af et dokument, der er sendt pr. anbefalet brev, underrettes om dette i en besked, der sendes til modtagerens bopælsadresse, eller pr. SMS eller e-mail. Forsendelsen opbevares normalt der, hvor den er blevet afleveret, i 14 dage at regne fra datoen for dens aflevering på stedet.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Der foreligger normalt en kvittering fra den person, der har fået dokumentet forkyndt, eller et dokument, som myndigheden retten har udfærdiget som bevis for, at dokumentet er blevet forkyndt telefonisk, ved subsidiær forkyndelse eller ved ophængning.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Der er fri bevisførelse og bevisbedømmelse ved de svenske domstole. Hvis det kan godtgøres, at en person har set et dokument, har det ingen betydning, om forkyndelsen er foretaget som foreskrevet. Formelle fejl medfører således ikke i sig selv, at et dokument skal forkyndes på ny. Det afgørende er, om dokumentet er nået frem adressaten.

Hvis det derimod kan godtgøres, at den person, et dokument skal forkyndes for, ikke har modtaget dokumentet, eller hvis reglerne om forkyndelse ikke er blevet fulgt, kan en dom eventuelt omstødes ved iværksættelse af såkaldte ekstraordinære retsmidler.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Når en myndighed foranlediger en forkyndelse foretaget, afholder staten udgifterne hertil. Det betyder f.eks., at sagsøger i en civil sag ikke skal refundere en domstols udgifter til forkyndelse af stævningen for sagsøgte.

Hvis en fysisk person eller en part ønsker at få forkyndt et dokument for én, skal vedkommende selv afholde udgifterne til forkyndelse. Det koster f.eks.

1 000 SEK at bruge en tjenestemand ved den svenske politimyndighed som stævningsmand.

Sidste opdatering: 10/01/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.